

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3XCdo/55/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6812206369                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 08.12.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Daniela Sučanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6812206369.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 219/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2014 sp. zn. 17 Co 797/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Uznesením z 25. júna 2014 sp. zn. 17 Co 797/2013 Krajský súd v Banskej Bystrici odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) odvolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 19. apríla 2013 č.k. 3 C 219/2012-31, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 € podľa položky č. 17a sadzobníka tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Toto uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním s tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto procesnej vade došlo nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie napriek tomu, že bolo podané v rámci odvolacej lehoty. Odvolanie prevzal síce súd prvej inštancie 1. júla 2013, riadne podané však bolo už predchádzajúci deň prostredníctvom orgánu, ktorý ho bol povinný doručiť súdu (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Vzhľadom na to jej odvolanie nemalo byť odmietnuté ako oneskorené. Žiadala preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Dovolanie bolo podané 22. júla 2014. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa

§ 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predtým, než nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vychádzajúc z vyššie uvedeného ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, uskutočnení meritorneho dovolacieho prieskumu a vydaní (pre dovolateľa) priaznivého rozhodnutia.

5.1. Dovolaná podaná do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)] vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritorný dovolací prieskum.

5.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 5.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré ale nemá znaky niektorého z tých uznesení, proti ktorým bolo dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

9. Dovolanie žalobkyne by vzhľadom na vyššie uvedené bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.

9.1 Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

9.2. Žalobkyňa tvrdí, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považovala aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

10. V danom prípade bolo odvolanie odmietnuté ako oneskorene (1. júla 2013) podané, žalobkyňa ale tvrdí, že ho podala v rámci odvolacej lehoty (28. júna 2013). Vzhľadom na to, že doklady pripojené žalobkyňou nepreukazovali jej tvrdenia, súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu listom z 22. júna 2016 (č.l. 149), aby predložila hodnoverný doklad o tom, že odvolanie podala v ňou tvrdený deň prostredníctvom spoločnosti ReMax Courier Servise, s.r.o. Žalobkyňa na predmetnú výzvu nereagovala.

10.1. Postup súdu prvej inštancie, ktorý zvolil pri bližšom skúmaní časových okolností podania odvolania, zodpovedal záverom, ku ktorým dospela judikatúra najvyššieho súdu (viď R 145/2014).

10.2. V situácii, v ktorej existovali rozpory medzi obsahom spisu a tvrdeniami žalobkyne, vytvoril súd prvej inštancie náležitú procesnú možnosť, aby preukázala svoje tvrdenia o čase podania odvolania. Žalobkyňa ale túto možnosť nevyužila. Vzhľadom na to bolo potrebné vychádzať z údajov, ktoré sú uvedené v spise.

10.3. Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka v danom prípade nepreukázala podanie svojho odvolania 28. júna 2013 a že postup odvolacieho súdu, ktorý zodpovedal zákonu, nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

11. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že podaním dovolania žalobkyne neboli v danom prípade vyvolané procesné účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum, ktoré by zostali zachované aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 CSP). Dovolanie žalobkyne preto odmietol podľa § 447 písm. e/ CSP.

12. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.